

#Liike-elämä ja uskonto

(»Testimonies», nide V, siv. 422—429.)

NIILLÄ, jotka työskentelevät eri laitoksissamme, - kustannusliikkeissämme, kouluissamme ja parantoloissamme, - tulisi olla elävä yhteys Jumalaan. Erikoisen tärkeätä on, että näiden suurten työhaarojen johdossa on miehiä, jotka ajattelevat ensiksi Jumalan valtakuntaa ja hänen vanhurskauttaan. He eivät ole sopivia luottamustehtäväänsä, elleivät he seuraa Jumalan määräyksiä ja tuota hedelmää hänen kunniakseen. Heidän vaelluksensa tulisi olla Jumalalle kunniaksi, jalostaa heitä itseään ja koitua siunaukseksi heidän lähimmäisilleen. Jokaisella on luonteenpiirteitä, joita tulee joko hoitaa tai tukahduttaa sen mukaan edistävätkö vai estävätkö ne kasvamista armossa ja hengellisten kokemusten syventymistä.

Ne, jotka ovat Jumalan työssä, eivät voi otollisesti palvella häntä, elleivät he parhaalla mahdollisella tavalla käytä nauttimiaan hengellisiä etuoikeuksia. Olemme kuin Herran puutarhaan istutettuja puita, ja hän tulee luoksemme etsimään hedelmää, jota hänellä on oikeus odottaa. Hänen silmänsä valvoo meitä jokaista, hän lukee sydämemme ajatukset ja ymmärtää elämämme. Tämä on vakava tutkimus, sillä se viittaa velvollisuuteen ja sallimukseen. Mikä on sen suorittamisen tulos? Kysyköön jokainen, jolle on uskottu pyhä tehtävä: »Miten voin kohdata Jumalan tutkivan katseen? Onko sydämeni puhdistettu saastaisuudestaan vai ovatko sen esikartanot niin häväistyt, niin täynnä myyjiä ja ostajia, ettei Kristukselle ole sijaa? Lakkaamaton liike-elämän hyörinä kuihduttaa hengellisyyden ja vieroittaa sielun Kristuksesta. Vaikka ihminen tunnustaisikin totuuden, niin jos hän vaeltaa päivästä toiseen vailla elävää yhteyttä Jumalaan, hän joutuu tekemään outoja tekoja ja päätöksiä, jotka eivät ole sopusoinnussa Jumalan tahdon kanssa. Johtavat veljemme eivät ole turvassa, niin kauan kuin he kulkevat omien mielijohteittensa mukaan. He eivät kannu iestä yhdessä Kristuksen kanssa eivätkä siis toimi sopusoinnussa hänen kanssaan. He eivät voi nähdä ja

käsittää työn tarpeita, ja Saatana saa heidät asettumaan sellaiselle kannalle, joka häiritsee ja estää heitä.

Veljeni ja sisareni, harjoitatteko hartautta? Rakastatteko hengellisiä asioita ennen muita? Elättekö uskosta ja voitatteko maailman? Käyttekö yleisissä jumalanpalveluksissa ja kuullaanko ääntänne rukous- ja todistuskokouksissa? Onko perhealttari pystytetty? Kokoattekö lapsenne yhteen aamuin illoin ja esitättekö heidän asiansa Jumalalle? Opetatteko heille, miten heistä voi tulla Karitsan seuraajia? Jos perheenne on jumalaa pelkäämätön, se todistaa teidän laiminlyönneistänne ja uskottomuudestanne. On surullista, jos lapsenne ovat huolimattomia ja välinpitämättömiä eivätkä rakasta hengellisiä kokouksia tai pyhää totuutta, vaikka te itse toimitte Jumalan pyhässä työssä. Tällaisen perheen harjoittama vaikutus on Kristusta ja totuutta vastaan, ja Kristus sanoo: »Joka ei ole minun kanssani, se on minua vastaan.» Kotiuskonnon ja lastenkasvatuksen laiminlyöminen on Jumalalle hyvin vastenmielistä. Jos yksi lapsistanne olisi pudonnut jokeen ja taistelisi aaltojen kanssa ollen ilmeisessä hukkumisen vaarassa, mikä häly siitä nousisikaan! Mitä ponnistuksia tehtäisiinkään, mitä rukouksia uhrattaisiin, mitä intoa osoitettaisiin ihmiselämän pelastamiseksi! Mutta nyt ovat lapsenne vieraita Kristukselle, ja heidän sielunsa ovat kääntymättömiä. Ehkä he lisäksi ovat raakoja ja epäkohteliaita, tuottaen häpeää adventistien nimelle. He ovat menossa kadotukseen ilman toivoa ja ilman Jumalaa maailmassa, ja te olette huolettomia ja välinpitämättömiä.

Millaisen esimerkin annatte lapsillenne? Millainen järjestys teillä on kotona? Teidän tulisi kasvattaa lapsianne olemaan ystävällisiä, huomaavaisia toisille, lempeitä, palveluhaluisia, ja ennen kaikkea, kunnioittamaan hengellisiä asioita ja tuntemaan Jumalan vaatimusten tärkeys. Heidä tulisi opettaa kunnioittamaan rukoushetkeä ja heitä tulisi vaatia nousemaan aamulla niin, että olisivat saapuvilla perhehartaudessa.

Isät ja äidit, jotka asettavat Jumalan ensi sijalle kodissaan, jotka opettavat lapsille, että Herran pelko on viisauden alku, kunnioittavat Jumalaa enkelien ja ihmisten edessä näyttämällä

maailmalle perheen, jossa vallitsee hyvä kuri ja järjestys, perheen, joka rakastaa ja tottelee Jumalaa, sen sijaan että se kapinoisi häntä vastaan. Kristus ei ole muukalainen heidän kodissaan, vaan hänen nimensä kuuluu perheeseen, kunnioitettuna ja ylistettynä. Enkelit iloitsevat kodista, missä Jumala hallitsee ylinnä ja lapsia on opetettu kunnioittamaan uskontoa, Raamattua ja Luojaa. Tällaisille perheille kuuluu lupaus: »Minä kunnioitan niitä, jotka minua kunnioittavat.» Tällaisesta kodista isä lähtee päivän työhön lempein ja nöyrin sydämin, jonka on saanut aikaan seurustelu Jumalan kanssa. Hän ei ole kristitty vain tunnustukseltaan, vaan itse teossa, kaikissa liikeasioissaan. Hän tekee työnsä uskollisesti tietäen, että Jumalan silmä valvoo häntä.

Seurakunnassa hänen äänensä ei vaikene. Hänellä on lausuttavanaan kiitoksen ja rohkaisun sanoja, sillä hän on kasvava kristitty, jolla päivittäin on uusia kokemuksia. Hän on avulias, toimiva jäsen seurakunnassa, työskennellen Jumalan kunniaksi ja lähimmäistensä pelastukseksi. Hän tuntisi itsensä tuomitukseksi ja syylliseksi Jumalan edessä, jos hän laiminlöisi kokouksissa käymisen jättäen näin käyttämättä etuoikeuden, joka auttaisi häntä suorittamaan parempaa ja tehokkaampaa palvelusta totuuden hyväksi.

Jumalaa ei kunnioiteta sillä, että vaikutusvaltaiset miehet ovat pelkkiä liikemiehiä, välittämättä iankaikkisesta parhaastaan, joka on kuitenkin niin paljon kestävämpää, ylevämpää ja jalompaa kuin maallinen hyvä. Missä tulisi käyttää suurinta taitoaan ja kykyään, ellei juuri asioissa, jotka ovat katoamattomia, yhtä kestäviä kuin ikuisuus? Veljet ja sisaret, kehittäkää kykyjänne Jumalan palvelemisessa, osoittakaa yhtä suurta taitoa ja kykyä työskennellessänne Kristuksen asian edistämiseksi kuin maallisissa yrityksissänne.

On surullista, että monelta perheenpäältä suuresti puuttuu vakavuutta ja innostusta hengellisiin asioihin. Joitakin heistä nähdään harvoin kokoushuoneissa. He esittävät poissaoloonsa puolustuksen toisensa jälkeen, mutta todellinen syy on se, etteivät heidän sydämensä ole taipuvaisia hengellisyyteen. Hartauden

henkeä ei vaalita perheessä. Lapsia ei kasvateta Herran kurissa ja nuhteessa. Nämä miehet eivät ole sellaisia, kuin Jumala toivoisi heidän olevan. Heillä ei ole elävää yhteyttä hänen kanssaan, he ovat puhtaasti liikemiehiä. He eivät herätä kunnioitusta, sillä heidän käytöksestään puuttuu niin paljon lempeyttä, ystävällisyyttä ja kohteliaisuutta, että heidän vaikuttimiaan tulkitaan väärin, ja siitä hyvästäkin, jota heissä todellisuudessa on, puhutaan pahaa. Jos he voisivat käsittää, miten vastenmielistä heidän menettelytapansa on Jumalan silmissä, he tekisivät muutoksen.

Jumalan työtä pitäisi suorittaa miesten, joilla on päivittäinen elävä kokemus Kristuksen uskonnosta. Kristus sanoi: »Ilman minua ette voi tehdä mitään.» Kukaan meistä ei ole poissa kiusausten ulottuvilta. Kaikki, jotka työskentelevät laitoksissamme, konferenssiamme palveluksessa tai lähetystyössämme, voivat aina olla varmat siitä, että heillä on voimakas vihollinen, jonka alituisena pyrkimyksenä on erottaa heidät Kristuksesta, joka on heidän voimansa. Mitä vastuunalaisempi tehtävä heillä on, sitä kiivaampia ovat Saatanan hyökkäykset, sillä hän tietää, että jos hän saa heidät menettelemään väärin, toiset seuraavat heidän esimerkkiään. Mutta ne, jotka alituisen oppivat Kristuksen koulussa, voivat vaeltaa tasaisesti tietään, ja Saatanan yritykset horjuttaa heidän tasapainoaan tulevat silmin nähden epäonnistumaan. Kiusaus ei ole syntiä. Jeesus oli pyhä ja puhdas, ja kuitenkin hän oli kiusattu kaikissa kuten mekin, mutta niin ankarasti ja voimakkaasti, ettei ihminen joudu koskaan kestäämään sellaista. Hän antoi meille loistavan esimerkin menestyksellisestä vastustamisesta, jotta me seuraisimme hänen askeleitaan. Jos luotamme itseemme tai olemme itse vanhurskaita, lankeamme kiusauksen valtaan, mutta jos katsomme Jeesukseen ja luotamme häneen, kutsumme avuksemme voiman, joka on voittanut vihollisen taistelukentällä, ja hän valmistaa pääsyn jokaisesta kiusauksesta. Kun Saatana tulee kuin tulva, meidän on kohdattava hänen kiusauksensa Hengen miekalla, ja Jeesus on oleva auttajamme ja korottaa

lippunsa puolestamme häntä vastaan. Valheen isä vapisee ja värisee, kun Jumalan totuus, palavalla voimalla, viskataan hänen kasvoihinsa.

Saatana ponnistelee kaikin tavoin johtaakseen ihmiset pois Jumalan luota, ja hän onnistuu yrityksessään, kun hengellinen elämä hukkuu liikehuoliin, kun hän saa liikeasiat niin kokonaan valtaamaan heidän mielensä, ettei heillä ole aikaa lukea Raamattua, rukoilla salassa ja pitää rukous- ja kiitosuhria palamassa uhrialttarilla aamuin ja illoin. Kuinka harvat käsittävätkään pääpetturin vehkeilyt ja kuinka monet ovatkaan tietämättömiä hänen juonistaan! Kun veljemme ja sisaremme ehdoin tahdoin vieraantuvat hengellisistä kokouksista, kun he eivät ajattele eivätkä kunnioita Jumalaa, kun he eivät valitse häntä neuvonantajakseen ja lujaksi suojamuurikseen, kuinka pian maalliset ajatukset ja paha epäusko saavatkaan vallan, ja omahyväinen itseluottamus ja viisastelu tulevat nöyrän, luottavan uskon tilalle! Usein kiusauksia pidetään Hyvän Paimenen äänenä, koska ihmiset ovat loitonneet Jeesuksesta. He eivät voi olla turvassa hetkeäkään, ellei sydämessä vaalita oikeita periaatteita ja niitä sovelletta jokaiseen liiketoimeen.

»Mutta jos joltakulta teistä puuttuu viisautta, anokoon sitä Jumalalta, joka antaa kaikille alttiisti ja soimaamatta, niin se hänelle annetaan.» Tällainen lupaus on kultaa ja hopeaa arvokkaampi. Jos nöyrin sydämin etsit jumalallista ohjausta kaikissa huolissasi ja vaikeuksissasi, hänen sanansa lupaa, että saat suosiollisen vastauksen. Eikä hänen sanansa koskaan petä. Taivas ja maa voivat kadota, mutta hänen sanansa ei milloinkaan katoa. Luota Herraan, niin et koskaan joudu hämminkiin tai häpeään. »On parempi luottaa Herraan, kuin luottaa ihmisiin. On parempi luottaa Herraan, kuin luottaa päämiehiin.»

Mikä asema elämässä meillä sitten lieneekin, mikä lieneekin tehtävämme, meidän täytyy olla kyllin nöyriä tunteaksemme avun tarpeemme, meidän täytyy ehdottomasti luottaa Jumalan sanan lupauksiin, tunnustaa hänen johdatuksensa kaikessa ja uskollisesti tyhjentää sydämemme hänelle rukouksessa. Rakkaat veljet ja

sisaret, jos nojaatte omaan ymmärrykseenne, vaeltaessanne maailman läpi, saatte niittää surua ja pettymystä. Luota Herraan kaikesta sydämestäsi, niin hän ohjaa askeleesi viisaudessaan, ja sinun etusi ovat turvatut sekä tässä maailmassa että tulevassa. Tarvitset valoa ja tietoa. Seuraat joko Jumalan tai oman sydämesi neuvoa, vaellat joko oman valosi loisteessa tai hankit itsellesi jumalallista valoa Vanhurskauden Auringosta.

Älä toimi vieikkaista vaikuttimista. Liikemiesten ja vastuullisissa asemissa olevien suuri vaara on, että he kääntyvät pois Kristuksesta hankkiakseen apua hänen ulkopuoleltaan. Pietari ei olisi osoittanut sellaista heikkoutta ja typeryyttä, ellei hän vieikkaasti olisi koettanut välttää moitetta ja ivaa, vainoa ja parjausta. Hänen korkeimmat toiveensa keskittyivät Kristukseen, mutta kun hän näki hänen alennuksensa, epäusko tuli ja sai vallan. Hän lankesi kiusaukseen, ja sen sijaan että hän ratkaisevalla hetkellä olisi osoittanut uskollisuuttaan, hän häpeällisesti kielsi Herransa.

Rahan ansaitsemisen vuoksi monet eroavat Jumalasta eivätkä välitä ikuisesta parhaastaan. He menettelevät kuten laskelmoivat maailmanihmiset, mutta Jumala ei ole mukana sellaisessa, se on loukkaus häntä kohtaan. Hän toivoisi heidän ripeästi laativan suunnitelmia ja panevan ne täytäntöön, mutta kaikki liiketoimet tulisi suorittaa sopusoinnussa Jumalan suuren siveyslain kanssa. Periaatetta, joka koskee rakkautta Jumalaan ja lähimmäiseen, tulisi toteuttaa kaikissa jokapäiväisen elämän toimissa, niin pienimmissä kuin suurimmissakin. Tulisi olla halua tehdä enemmän kuin maksaa kymmenykset mintuista, tulleista ja kuminoista; tärkeämpiä asioita: oikeutta, laupeutta, uskollisuutta ja rakkautta Jumalaan ei tulisi laiminlyödä, sillä jokaisen Jumalan työssä toimivan henkilökohtainen luonne painaa leimansa siihen.

On ihmisiä, jotka ovat jättäneet kaiken Kristuksen tähden. Heidän omat ajalliset etunsa, heidän ilonsa perheen ja ystävien seurasta ovat olleet vähemmän tärkeitä kuin Jumalan valtakunnan edut. He eivät ole asettaneet ensi sijalle taloja ja maita, sukulaisia ja ystäviä, olivatpa nämä miten rakkaita tahansa, ja Jumalan asiaa

toiselle. Ja niille, jotka näin tekevät, jotka uhraavat elämänsä totuuden edistämiseksi, saattaakseen monet Jumalan pojiksi ja tyttäriksi, kuuluu lupaus, että he saavat satakertaisesti tässä elämässä ja tulevassa maailmassa iankaikkisen elämän. Ne, joiden työskentelyä ohjaa jalo näkökanta ja epäitsekkäät vaikuttimet, pyhittävät Jumalalle ruumiinsa, sielunsa ja henkensä. He eivät korota itseään, he eivät tunne itseään päteviksi kantamaan vastuuta, mutta he eivät kieltäydy kantamasta taakkoja, sillä he haluavat tehdä kaiken, mitä he vain voivat tehdä. He eivät etsi omaa mukavuuttaan, vaan kysyvät: Mikä on velvollisuuteni?

Mitä vastuullisempi on tehtävä, sitä välttämättömämpää on oikea vaikutus. Jokainen ihminen, jonka Jumala on valinnut tekemään erikoista työtä, tulee Saatanan maalitauluksi. Hän joutuu kiusausten helteeseen, sillä valpas vihollisemme tietää, että hänen menettelytavallaan on muodostava vaikutus toisiin. Olemme viimeisten päivien vaarojen keskellä, ja Saatana on astunut alas suuressa vihassa, tietäen, että hänellä on vain vähän aikaa jäljellä. Hän työskentelee kaikella petoksella ja epävanhurskaudella, mutta taivas on auki jokaiselle, joka luottaa Jumalaan. Meidän jokaisen ainoa turvamme on pitää kiinni Jeesuksesta antamatta minkään erottaa sielua voimakkaasta auttajastamme.

Niitä, joilla on vain jumalisuuden kuori ja jotka kuitenkin ovat työssä mukana liike-elämän aloilla, tulee pelätä. He tulevat varmaan pettämään luottamuksen. Kiusaaja tulee juonillaan voittamaan heidät, ja he vaarantavat Jumalan asian. Tulee kiusauksia päästää oma minä hallitsemaan, ja ylpeä, arvosteleva henki pääsee valtaan. Usein puuttuu sääliä ja hienotunteisuutta niitä kohtaan, joita tulisi kohdella huolehtivan hellästi.

»Mitä ihminen kylvää, sitä hän myös niittää.» Millaista siementä kylvämme? Millaisen sadon saamme aikaa ja ikuisuutta varten? Mestari on antanut kullekin ihmiselle työnsä hänen kykyjensä mukaan. Kylvämmekö totuuden ja vanhurskauden siementä, vai epäuskon, tyytymättömyyden, pahojen ajatusten ja maailmanrakkauden? Se, joka kylvää huonoa siementä, voi nähdä työnsä laadun, katua ja saada anteeksi. Mutta Mestarin

anteeksiänto ei muuta kylvetyn siemenen luonnetta, eikä tee orjantappuroita ja ohdakkeita kalliiksi vehnäksi. Hän itse saattaa pelastua ikään kuin tulen läpi, mutta kun elon aika tulee, on vain myrkyllisiä rikkaruohoja siellä, millä tulisi olla aaltoileva viljapelto. Se, mikä kylvettiin huolettoman välinpitämättömästi, tekee kuoleman työtään. Tämä ajatus vaivaa sydäntäni ja täyttää mieleni surulla. Jos kaikki, jotka tunnustavat uskovansa totuuden, kylväisivät ystävällisyyden, rakkauden, uskon ja rohkeuden kallista siementä, heidän sydämessään soisivat kiitoslaulut Jumalalle heidän vaeltaessaan tietään ylöspäin, iloiten Vanhurskauden Auringon kirkaista säteistä, ja suurena päivänä he saisivat ikuisen palkan.

T. s. 262-269.

"Ei kukaan, joka laskee kätensä auraan ja katsoo taaksensa, ole sovelias Jumalan valtakuntaan."

Luuk. 9:62

Mitä tarkoittaa katsoa taaksepäin?

Katsoa taaksepäin tarkoittaa, että jotakin kaivataan, jotakin on vielä mielessä vanhasta elämästä, ennen kuin lähdimme uskontielle. Jos uskova ei ole kokenut todellista kääntymystä, hänellä on taipumus katsoa taaksepäin.

Apostoli Paavali puhuu eräästä työntekijästä: ”Sillä tähän nykyiseen maailmaan rakastuneena jätti minut Deemas ja matkusti Tessalonikaan...” 2. Tim. 4:10. Monet katsoivat taaksepäin ja heidän matkansa jäi kesken.

Miksi on kohtalokasta katsoa taaksepäin?

Jos katsomme taaksepäin, silloin unohdamme kutsumuksemme ja päämäärämme! Silloin aiheutamme surua koko taivaalle!

”Ja Lootin vaimo, joka tuli hänen jäljessään, katsoi taaksensa, ja niin hän muuttui suolapatsaaksi. 1. Moos. 19:26.

Jos sydämemme on jäänyt kiinni johonkin entiseen asiaan, silloin hyvin helposti ihminen katsoo taaksepäin, niin silloin koko matkamme voi epäonnistua, niin kuin Lootin vaimon. Sen vuoksi Jeesus sanoo: ”Muistakaa Lootin vaimoa!” Luuk. 17:32.

Tiedämme myös, että koko Israelin kansa, kaikki, jotka napisivat Moosesta ja Jumalaa vastaan, jotka kaipasivat vanha elämää ja tahtoivat mennä takaisin Egyptiin, heidän matkansa päättyi erämaassa. He eivät päässeet Kanaanin maahan.

Kaikkien matka, jotka ovat lähteneet seuraamaan Vapahtajaa, tulee onnistumaan vain, jos katsovat eteenpäin ja vaeltavat uskossa. Apostoli Johannes sanoo: ”Joka sanoo hänessä pysyvänsä, on velvollinen vaeltamaan, niin kuin hän vaelsi.” 1. Joh. 2:6.

Jos uskova masentuu, niin silloin hän on taipuvainen katsomaan taaksepäin. Tiedämme, että sielunvihollinen yrittää masentaa, kaikkia, jotka ovat matkalla uuteen Jerusalemiin. Vapahtajamme on antanut meille esimerkin uskontiellä vaeltamisesta. Milloinkaan hän ei jättäytynyt masennukseen, mutta Hän katsoi aina uskossa eteenpäin voittoa kohti. Seuraten Hänen askelissaan, meidän ei tarvitse koskaan masentua, eikä katsoa taaksepäin. ”Lankeamattomat maailmat ja taivaan enkelit seurasivat suurella mielenkiinnolla, kuinka taistelu lähestyi loppuaan. Saatana liittolaisineen, luopiojoukkoineen, tarkkasi innokkaana tätä lunastustyön vaihetta. Sekä hyvät että pahat voimat odottivat saavansa nähdä, minkä vastauksen Kristus saisi kolme kertaa toistamaansa rukoukseen. Enkelit olisivat halunneet tuoda lievitystä kärsivälle Jumalan Pojalle, mutta eivät voineet. Kristukselle ei ollut mitään pakotietä. Tänä kauheana hetkenä, jolloin kaikki oli kysymyksessä, jolloin salaperäinen malja vapisi kärsivän kädessä, taivas aukeni, valo loisti tämän ratkaisevan hetken pimeyteen, ja se mahtava enkeli, joka seisoo Jumalan edessä sillä paikalla, josta Saatana karkotettiin, tuli Kristuksen luo. Enkeli ei tullut ottamaan maljaa Kristuksen kädestä, vaan vahvistamaan Häntä juomaan sen, vakuuttaen Hänelle Isän rakkautta. Hän tuli antamaan voimaa tälle jumalallis-inhimilliselle

välimiehelle. Hän viittasi avoinna olevaan taivaaseen kertoen sieluista, jotka pelastuisivat Hänen kärsimystensä seurauksena. Hän vakuutti, että Hänen Isänsä on suurempi ja voimakkaampi kuin Saatana, että Hänen kuolemansa johtaisi Saatanan täydelliseen tappioon sekä että tämän maailman hallitus annettaisiin Korkeimman pyhille. Hän kertoi Hänelle, että Hän saisi nähdä sielunsa vaivan palkan ja tulla ravituksi, sillä Hän saisi nähdä suuren ihmisjoukon iankaikkisesti pelastettuna.

Kristuksen tuska ei lakannut, mutta Hänen alakuloisuutensa ja masennuksensa hävisi. Myrsky ei ollut yhtään vaimentunut, mutta Hän, johon se kohdistui, oli saanut voimaa kohdata sen raivon. Hän astui esiin tyynenä ja rauhallisena. Hänen verentahraamilla kasvoillaan lepäsi taivaallinen rauha. Hän oli kestänyt sellaista, mitä ei yksikään ihminen voisi kestää, sillä Hän oli maistanut kuoleman kärsimykset jokaisen ihmisen puolesta.” A. T. 666,667.

Milloin vielä tavallisesti ihminen katsoo taaksepäin?

Jos olemme matkalla ja emme ole ihan varmoja johtaako tie siihen paikkaan, jonne haluamme mennä, silloin katsomme myös taaksepäin. Hengellisessä mielessä on sama. Jos vaellamme välinpitämättömästi, silloin emme huomaa ajanmerkkejä ja emme tiedä missä kohdassa olemme, aloitamme katsomaan sinne ja tänne ja myös taaksepäin.

Jumala ei missään tapauksessa halua, että joutuisimme harhaan, tai epäilykseen: Olemmeko oikealla tiellä? Hän on luvannut: ”Ja sinun korvasi kuulevat takaasi tämän sanan, milloin poikkeatte oikealle tai vasemmalle: ”Tässä on tie, sitä käykää.”” Jes. 30:21.

Taivaallinen Isä opastaa meitä, mutta meidän korvamme ja silmämme pitää olla auki ja seurata Jumalan antamia neuvoja. Meidän tulee seurata Jumalan tietä, eikä omia teitämme.

Jos matkalla tulee väsymystä, silloinkin uskova on taipuvainen katsomaan taaksepäin, ajatellen kannattaako jatkaa, tai pitääkö keventää kuormaansa, mutta Jeesus sanoi: ”Ja hän kutsui tykönsä kansan ynnä opetuslapsensa ja sanoi heille: ”Jos joku tahtoo minun perässäni kulkea, hän kieltäköön itsensä ja ottakoon ristinsä

ja seuratkoon minua. Sillä joka tahtoo pelastaa elämänsä, hän kadottaa sen, mutta joka kadottaa elämänsä minun ja evankeliumin tähden, hän pelastaa sen.” Mark. 8:34, 35.

Väsymyksestä huolimatta meidän tulee jatkaa matkaamme sen ristin kanssa, jonka Herra on antanut meille kannettavaksi, tietäen, että suurempaa kuormaa Hän ei meille anna mitä pystymme kantamaan.

Mitä Herra on tarkoittanut, kun sanoi: ”joka laskee kätensä auraan...?”

Tämä tarkoittaa varmasti sitä, että joka on päättänyt olla Jeesuksen työtoverina, mutta myöhemmin lopettaa sen tehtävän; ei ”ole sovelias Jumalan valtakuntaan.”

Kristityn elämä on toimivaa elämää, emme voi laiskotella niin kuin eräs palvelija Jeesuksen vertauksessa: ”Mutta yhden leiviskän saanut meni pois ja kaivoi kuopan maahan ja kätki siihen herransa rahan.” Matt. 25:18.

Tämän vertauksen kautta ymmärrämme, että Jumala on antanut tehtäviä jokaiselle, ketään ei ole jätetty ulkopuolelle. Meidän tulee tehdä työtä yhdessä Herran kanssa, ensiksi oman pelastuksemme hyväksi ja samaan aikaan lähimmäistemme hyväksi.

Todistuksissa on sanottu, kun teemme työtä toisten ihmisten hyväksi, me työskentelemme oma pelastuksemme hyväksi. Aura on työväline, jonka kautta maata kynnetään. Työprosessi on pitkä, ennen kuin siemen kylvetään maahan, sen jälkeen tarvitaan paljon työtä, että kasvu vaihe ja hedelmien tuominen onnistuu hyvin. Hengellisessä mielessä on sama. Tarvitaan paljon ahkeruutta ja kärsivällisyyttä, mutta kun hedelmät tulevat, niin silloin ilo on suuri.

”Niin olkaa kärsivällisiä, veljet, Herran tulemukseen asti. Katso, peltomies odottaa maan kallista hedelmää, kärsivällisesti sitä vartoen, kunnes saa syksyisen sateen ja keväisen.” Jaak. 5:7. Tässä apostoli Jaakobin kautta meille muistutetaan, syksyisestä sateesta ja kevätsateesta, jotka Jumala antaa, niin, että on kasvua ja hedelmiä. Hengellisessä mielessä on sama, ilman Pyhä Henkeä

emme voi nähdä hedelmiä.

Siis kärsivällisesti ja uskossa meidän tulee tehdä työtä, niin kauan aika kun on vielä armoa.

Jos katsomme taaksepäin, se hyvä työ, jonka Herra on alkanut meissä, pysähtyy.

Taaksepäin katsominen voi tarkoittaa myös tyytyväisyyttä omista saavutuksista uskon tiellä.

Miten helposti ihminen unohtaa, että kakki mitä olemme ja mitä teemme, se tulee Herran avulla. Taivaallinen Opettaja sanoo: ”Minä olen viinipuu, te olette oksat. Joka pysyy minussa ja jossa minä pysyn, se kantaa paljon hedelmää; sillä ilman minua te ette voi mitään tehdä. Joh. 15:5. Niin pian kuin uskova poistaa katseensa Jeesuksesta ja katsoo taaksepäin ajatellen miten suuria tekoja hän tekee, hän alkaa uppoamaan paholaisen viettelyksiin, niin kuin Pietari alkoi uppoamaan järveen.

Silloin kun ihminen on tyytyväinen omista saavutuksistaan, hän ei tunne enää omaa todellista tilaansa.

”Sillä sinä sanot: Minä olen rikas, minä olen rikastunut enkä mitään tarvitse; etkä tiedä, että juuri sinä olet viheliäinen ja kurja ja köyhä ja sokea ja alaston.” Ilm. 3:17.

Tämä tilanne on sellainen, koska laodikealainen katsoo itseensä päin, eikä Jeesuksen päin. Jos yksilöinä emme ota tosi Todistajan neuvoja, silloin emme voi koskaan tulla sopivaksi asumaan kerran yhdessä Vapahtajamme kanssa. ”Minä neuvon sinua ostamaan minulta kultaa, tulessa puhdistettua, että rikastuisit, ja valkeat vaatteet, että niihin pukeutuisit eikä alastomuutesi häpeä näkyisi, ja silmävoidetta voidellaksesi silmäsi, että näkisit.” Ilm. 3:18.

Herra meitä auttakoon, että ottaisimme nämä kallisarvoiset neuvot, ja todella rikastuisimme, että meillä olisi oikea vanhurskaudenpuku, joka on välttämätön ja silmävoide, ymmärtääksemme, että armonaika pian loppuu.

Saako Jumala meitä siunata ja käyttää työvälineinä ja auttakoon, että valmistuisimme ikuisuutta varten. Aamen

Teidän veljenne Vladimir Marinov

Seuraava lähetysmatka oli Intiaan

Tässä maassa, jonka jakaa Himalaja - maailman korkein vuori ja jonka ilmasto hallitsee Monsuuni tuuli, on 800 miljoonaa ihmistä, joka vastaa 14,8% maailmanväestöstä. Indonesian ja Pakistanin jälkeen tämä on maailman kolmas muslimi maa, vaikka 85% väestöstä kuuluu hindu-uskontoon.

Jos Monsuuni tulee liian myöhään, elonkorjuu myöhästyy, jos lakkaa liian aikaisin, silloin kylvö menee pilalle peloilla. Päivisin eri alueilla tulee monsuunin sateita hyvin poikkeavasti ja niin tulee nälänhätä, joka vaatii toisaalta miljoonia kuolonuhria.

Intian sosiaalijärjestys on jo tuhansia vuosia määräytynyt eräältä yhteiskuntaluokalta.

Jatkuvien jakaantumispaiikkojen tai kielten syistä tähän päivän asti he ovat muodostuneet noin 3000 yhteiskuntaluokasta. Niiden joukossa ovat Bramiinit, joilla on kaikkinaisia ammatteja.

Nimitetty luokka muodostuu portugalilaisista, jotka tulivat Intiaan ja sen mukaan heillä on latinalainen alkuperä ja yhtiö, vähintään teoreettisesti on suljettu perinnöllinen ryhmä, jolla ilman muuta tradition ja organisaatioon nähden on päällikkö ja neuvosto, jotka ovat yhteisen ammatin kautta yhdistetty. Se harjoittaa yhteisiä menoja, jotka ulottuvat erityisesti naimisiin menoon, syömiseen ja muihin epäpuhtaisiin tapauksiin.

Luokkaan kuulumiseen määrää syntymälähtö. Nykyisin erikoinen luokka on tahrattomien luokka - 64,4 miljoonaa. Yhdeksän kymmenesosaa tahrattomien tummaihoisista, joidenka pitää ammentaa vetensä erikoisista kaivoista, tuovat sen omassa astiassaan mukanaan moniin ravintoloihin. He ovat päiväpalkallisia maataloudessa, mutta toiset yleensä ovat kantajana, teurastajana, käymälä - tai katujen siivojajana, muut ovat lihakauppiaina, sikojenhoitajana, tai nahkatyöntekijöinä ja ovat tekemisissä eläintuotteiden kanssa.

Suuri onnettomuus, joka voi sattua kylässä asuvalle hindulle, erottaa hänet luokasta. Sellaisella epäkommunikaatiolla on

vaikeita seurauksia. Luokasta erottamisessa ihminen menettää ei ainoastaan vanhempansa ja ystävänsä, vaan usein myös vaimonsa ja lapsensa. Kaikki karttavat häntä ja hänen lapsensa eivät voi löytää partneria asuinalueelta, jonka kanssa voivat mennä naimisiin. Häntä ei voi ottaa vastaan alimmaiseen luokkaan; vain tahrattoman luokan seassa hän voi löytää turvapaikan.

Erottamisen syyt voivat olla erilaisia: lehmänlihan kulutusta, suhde tahrattoman naisen kanssa, jos hän ottaa joku luokan ulkopuolisen naisen kotiinsa ja menee naimisiin hänen kanssa, tai rikkomus jotakin toimintaohjetta vastaan.

Vaikutus, joka tulee islamista - tahtoi korvata hindun monoteismillä, itse asiassa he ovat luokkien rapeutumisen seurauksena. Nykyisin heitä asuu 80% Intian Punjabissa. Kristityt ovat väkevöinyt liittovaltion etelä alueella. Intian Himalaja maaseutu buddhalaismunkin kulttuuri tuhoutuu Tiibetin irtautumisen jälkeen Intian sivistymisen kautta, jossa heidän luostarikoulutuksen on kadotettu ja munkillisuuden nuorten miesten halu on poissa.

Voiko hindu olla fetisisminen, uskoa yhteen tai moneen Jumalaan, toki niin on monia yhteisiä perusmielipiteitä. Siinä mitassa, miten ihminen sen nykyisessä olemassa olossa onnistuu, lähestyä hänen sielunsa (atman) kokonaisuuteensa (bahman), hänen tekonsa (karma) seurauksena, hän syntyy uudelleen joko korkeamassa tai alemmassa olossa (sieluvaellus - Samara).

Buddhismin ja hindun paikkaillaan oleva uskonnon välillä, valtion lännessä on Dschainas (Jainismus). Täällä heihin kuuluu paljon kauppamiehiä ja pankkiireja ja heidän vaikutuksensa riippuu heidän kannattajien luvusta. Gandhin periaate väkivaltaa vastaan löytää perustuksensa Jainalaisuudessa.

Parsit, persian zarathustralaisia on hiukan enemmän kuin 100 000 henkilöä ja heillä on tärkeä kauppiasrooli Mumbain miljoona kaupungissa. Heidän ”hiljaisuuden tornit”, johon he jättävät kuolleet ihmiset haaskalintujen syötäväiksi, ovat kaupungin nähtävyys.

Hyvin levinnyt jooga on lähtöisin Intiasta joka on periaatteessa

ihmisten yritys saada yhdistymään se jumalisuuden kanssa, omilla voimilla.

Intian nuoren liittovaltion viralliset kielet ovat englantia ja intia, mutta on 140 muuta kieltä ja monta murretta. Monien kielten mukana Intiassa on muodostunut myös monia kirjoituksia.

Arvion mukaan Intiassa on enemmän kuin 220 miljoonaa aliravittua, ja sen mukaan he ovat taipuvaisia uhreja monille tarttuville taudeille. Pyörremyrskyt ja tulva-aallot, eniten Bengalin lahden rannalla, vaativat monia uhreja. Väestön passivisuus nousee vielä lukutaidottomuuden kautta. Vuonna 1971 intialaiset olivat vielä 70% vähintään yhden kielen nähden taitamattomia lukemaan ja kirjoittamaan. Siellä on joutuisa väestön kasvu niin kuin kaikissa muissa kehitysmaissa, se pitää kiinni siitä, että kuolevaisuuslukumäärä on paljon nopeammin jättänyt taakseen kuin syntyneiden lukumäärä.... jatkuu....

Siegmund Gutknecht

Älä unohda minua, kun tulen vanhaksi.

”Älä heitä minua pois minun vanhalla iälläni, älä hylkää minua, kun voimani loppuu.“ Ps. 71:9.

“Miksi David rukoili näin? Hän oli huomannut, että monet hänen tuntemansa vanhukset eivät olleet tyytyväisiä, koska heidän kielteiset luonteenominaisuutensa olivat vain lisääntyneet iän mukana. Ne, jotka olivat olleet luonteeltaan kitsaita tai ahneita, olivat nyt vanhempana närkästyneitä. Jos kenellä oli ollut taipumus olla kateellinen, kärtyisä ja kärsimätön, niin nämä luonteenominaisuudet lisääntyivät iän mukana.” Bibelkommentar s. 154

Pelko köyhyydestä tai yksinäisyydestä ei ollut syynä Daavidin rukoukseen. Hän oli oppinut tuntemaan henkilöitä, joista me nykyään sanomme, että heillä on dementia. Useampi kuin joka

kolmas yli 90-vuotias on sairas, mutta se alkaa jo paljon nuorempana. Joka 20:s 65 – 69 vuotiaista on dementikko. Suomessa on (2009) noin 110 000 sairasta. On olemassa monenlaista dementiaa, mutta $\frac{3}{4}$ osaa heistä sairastaa niin sanottua Alzheimerin sairautta.

Hermosolut ovat kaikilla näillä vioittuneet. ”Aivohermot, jotka ovat yhteydessä koko kehomme kanssa, ovat ne ainoat välittäjät, joiden kautta taivas on yhteydessä ihmisen kanssa ja vaikuttaa hänen sisimpäänsä.” *Gesundes Leben* S. 178

Sairauden suurimmaksi syyksi katsotaan meidän korkea ikämme, jonka me nykyään saavutamme. Mutta myös monet vaikeat sairaudet, kuten sokeri- ja parkinsonintauti, mutta myös sydän- ja verenkiertohäiriöt, voivat olla syy.

Raamatusta tiedämme, että ihmiset elivät jo muinaisina aikoina vanhoiksi. Mooses oli 80-vuotias, kun Herra kutsui hänet siihen tehtävään, josta tuli hänen elämänsä tärkein, viedä Israelin kansa Egyptistä Kaanaan maahan. Kun Mooses 120 vuotiaana kuoli, luemme hänestä 5. Moos. 34:7 seuraavasti: ”Hänen silmänsä eivät olleet hämärtyneet, eikä hänen elinvoimansa ollut kadonnut.”

Alzheimerin tutkijat suosittelevat neljää tukeaa, joilla voimme vähentää sairastumisriskiä: terveellinen ravitsemus, liikunta, henkiset harjoitteet ja sosiaaliset yhteydet.

1. Terveellinen ravitsemus sisältää paljon vitamiineja, erikoisesti E, A, B6 ja B12 sekä omega-3-rasvahappoja. Niin sanottu välimerenmaiden ruokavalio. Paljon hedelmiä ja vihanneksia, palko- ja viljatuotteita, vain vähän lihaa ja maitoa sekä vähän punaviiniä. Eikö tämä ole miltei juuri se ravinto, jonka Jumala antoi ihmisille paratiisissa! Kalaa suositellaan syötäväksi omega-3-rasvahappojen vuoksi, mutta vesien saastumisen vuoksi emme voi sanoa, että ne olisivat terveellisiä, koska ne sisältävät liian paljon elohopeaa. Pellavan siemenistä ja niiden öljystä sekä saksanpähkinöistä saamme nuo tärkeät omega-3-rasvahapot. Punaviiniä meidän ei myöskään tarvitse käyttää saadaksemme nuo välttämättömät fenolit, joiden vuoksi sitä

suositellaan. Ne me saamme rypälemehusta, kunhan sitä vain silloin tällöin käytämme.

2. Liikunta. ”Puhdas ilma, auringon valo, kohtuullisuus, LIIKUNTA, oikea ruokavalio, vesihoidot ja luottamus jumalalliseen voimaan – nämä ovat ne todelliset parannuskeinot. ”Suuren lääkärin seur. s.93. Ehkä meidän pitäisi useimmin kävellä raput ylös eikä käyttää hissiä. Ja se pitempikin matka postilaatikolle on vain hyvää terveydelle.
3. Henkiset harjoitteet. Erikoisen hyväksi suositellaan uuden kielen opiskelua tai aikaisemmin opitun käyttöä. Mutta kaikki monipuolinen muistin käyttäminen vähentää sairastumisriskiä. ” Aivojen kehittämistä me kansana tarvitsemme, jotta voisimme tämän ajan vaatimukset tyydyttää. Köyhyys, alhainen syntyperä ja epäsuotuisat olot eivät saa estää hengellistä kasvamistamme. Henkiset kyvyt meidän täytyy asettaa tahtomme alle. Zeugnisse B.4 S. 449
4. Sosiaaliset yhteydet. Mitä vanhemmaksi tulemme, sitä yksinäisemmäksi myös tulemme. Sen vuoksi tulee seurakunta vuodesta vuoteen tärkeämmäksi. Viikoittainen jumalanpalvelus, vuosijuhlat ja muut seurakunnan tilaisuudet. Niissä meidän pitäisi käydä niin kauan kuin se vain on mahdollista. Ja kun emme sinne enää voi mennä, niin ottakaamme yhteyttä sisariin ja veljiin puhelimen kautta.

Kun minä olen kaiken tehnyt, mikä minulle oli mahdollista, niin voin rukoilla Davidin tavoin: Herra, älä hylkää minua.

Dementiatutkijat sanovat, että 5%, ehkä jopa 10% kaikista dementioista on perinnöllisiä. Mutta myös silloin on meillä Jumalan lupaus: ”...mutta teen laupeuden tuhansille, jotka minua rakastavat ja pitävät minun käskyni.” 5. Moos. 5:10 ”Jos nämä henkilöt menettelisivät Jumalan tahdon mukaisesti, heidän viimeiset elinvuotensa olisivat kaikista parhaat ja onnellisimmat.” Bibelkomentar S. 154 Herra antakoon sen meille kaikille armossaan.

Birgitta-sisar

Ei pelkkiä sanoja

Raamatun tutkiskelu 1. Moos. 47:1-6

Kun Joosef tervehti isäänsä ja veljiänsä, hän puhui heille: “Minä menen ilmoittamaan faraolle ja sanon hänelle: 'Minun veljeni ja minun isäni perhe, jotka ovat olleet Kanaanin maassa, ovat saapuneet luokseni.’” 1. Moos. 46:31.

Siis luku alkaa: “Ja Joosef meni ja ilmoitti faraolle, sanoen.” 1. Moos. 47:1. Hän ei jäänyt vain siihen: että “minä tahdon”, vaan päätös tuli teoksi. Joosef ei ainoastaan puhunut! Miten usein on toisin päin!

Aikomus, joka ei tule teoksi on arvoton

Monien seinillä luin sanat mottona: “Mutta minä ja minun perheeni palvelemme Herraa.” Joos. 24:15

Hyvä päätös! Mutta siinä kodissa, jossa tämä lause roikkuu seinällä, ei näy mitään vaikutusta, näiden sanojen johdosta.

Ihminen kulkee omaa tietänsä kysymättä Jumalan tahtoa. Hän paneutuu maallisiin asioihin, eikä Herran asioihin. Niin ymmärretään, että lause seinällä oli vain pelkkiä sanoja! Toteutumisen puuttuu! Sanojen jälkeen ei ole tekoja. Miten usein tapahtuu niin! Miten usein tehdään päätöksiä ja lupauksia: Pitää ja täytyy tehdä muutos! Ei voi jatkaa täällä tavalla! Kuitenkin kaikki pysyy entisellään!

Oletko lopussa tehnyt jo niin? Oletko tehnyt lupauksia, joita et ole pitänyt etkä täyttäneet? Sitten “täytä lupauksesi Korkeimmalle.” Ps. 50:14. Jumala ei vaadi lupauksia, mutta jos olet tehnyt sen, sitten sinun pitää täyttää se!

On hyvin epämiellyttävää ruokkia Jumalaa sanoilla ja puheilla silloin, kun hän odottaa tekoja meiltä! Sen sijasta, että olisimme kuuliaisimpia Hänelle ja tehdä Hänen tahtonsa, luvataan Hänelle kuuliaisuutta ja antaumusta. Siis jää vain pelkkiä lupauksia! Ei saa tehdä tällä tavalla Jumalan kanssa. Jos olet luvannut jotakin Hänelle, silloin pitää siitä myös kiinni! Ei ole vain sanoja! Tämä

oli Joosefille ilman muuta selvä, että hänen piti myös tehdä, mitä hän lupasi. Hän “Minä menen ilmoittamaan faaraolle” seurasi heti “Joosef meni ja ilmoitti faaraolle”. Tämä oli itsestään selvä Joosefille. Pidätkö sinä kiinni lupauksistasi Jumalaa ja ihmisiä kohtaan? Miten siunattu on pitää lupauksista kiinni! Tämä näemme Joosefin kohdalla. Kun hän ilmoitti Faaraolle, että hänen veljensä ovat tulleet, silloin kuningas halusi nähdä heidät. Sydämellisesti hän vakuutti heille puheillepääsyn. Joosef ei odottanut sitä, että kuningas tekisi tämän. “Sillä kaikki paimenet ovat egyptiläisille kauhistus.” 1. Moos. 46:34. Mutta kuningas halusi tutustua sijaishallitsijansa veljiin. Hän halusi tutustua perheeseen, joka on kasvattanut sellaisen miehen kuin Joosef. Niin Joosefin veljet saivat puheillepääsyn Egyptin kuninkaalta. Ystävällisesti hän salli keskustelun ja kysyi heidän ammatistaan. Ja kun he vapaasti ja rehellisesti sanoivat, että ovat karjapaimenia, ja ovat tuoneet kalleuksia Kanaanista Egyptiin, sitten kuningas ystävällisesti hyväksyi heidän pyyntönsä ja puhui Joosefille: “sijoita isäsi ja veljesi maan parhaaseen osaan.” 1. Moos. 47:6. Ja hän lisäsi vielä yhden erikoisen pyynnön: “ja jos tiedät heidän joukossaan olevan kelvollisia miehiä, niin aseta heidät minun karjani päällysmiehiksi.” 1. Moos. 47:6.

Hän tarjosi heille kuninkaallisen viran, ulkomaalaisille miehille. Tällä tavalla hän kunnioitti heitä, koska he olivat Joosefin veljiä. Jos Joosef olisi voinut kasvaa vielä faaraon suosiossa, hän kasvoi rohkeuden tähden, jonka mukaan hän puhui kuninkaalle veljistä. Ja jos Joosef olisi voinut kasvaa hänen veljiensä kunnioituksessa, se tapahtui silloin, kun hän ei hävennyt heitä lainkaan, että hän täytti hänen sanansa ja järjesti puheillepääsyn kuninkaan luona.

Kuvittele, Joosef olisi voinut sanoa, hän tahtoo puhua veljistä faraolle, mutta hän ei tehnyt sitä -, minkälaisen vaikutuksen tämä olisi tehnyt heihin? Miten vaikeaa olisi tämä heille. Mutta nyt he tiesivät, että voivat luottaa Joosefiin, joka ei puhu vain sanoja! Voidaanko luottaa myös sinuun? Kun apostoli mainitsee Hengen hedelmistä, silloin kaikkien joukossa hän luettelee myös uskollisuuden. Kreikkalainen sana on parempi laittaa tähän, jonka

muuten voi kääntää “uskon” sijalle. Hän tarkoittaa uskollisuus lupauksen pitämisessä, luotettavuus teoissa ja puheissa. Jos kristillisyytesi on vain sanoja, niin siitä on vähän hyötyä ja se vahingoittaa enemmän, kuin rakentaa. Sillä tämä on loukkaus ympärillä oleville, kun he näkevät ihmisiä, jotka puhuvat niin hurskaasti, - ja takana ei ole mitään, teot puuttuvat. Jumalan valtakunta ei ole sanoissa vain voimassa.

Minä tutustuin erääseen mieheen, jonka kanssa puhuin, sen jälkeen halusin käydä hänen luonansa, mutta tapasin vain hänen vaimonsa kotona. Sitten minä sanoin hänelle miten hyvä on olla sellaisen miehen vaimona. Sen jälkeen hänen kasvoille ilmestyi katkera hymy ja hän sanoi: “Niin, teidän pitää kerran kuulla miestäni, kun hän on kotona!” Nyt tiesin, että oli vain pelkkiä sanoja, joita mies lausui puhuessaan.

Minkä vastuun me kannamme! Riippumatta, kuka olet, minä pyydän sinua: Älä lausu vain sanoja, vaan sanojen takana olkoon sinun elämäsi saarnan ja sinun vaeltamisesi teot. Toteuta sitä, mitä puhut ja täytä se, mitä olet luvannut. Niin tulet olemaan siunaukseksi ympärillä oleville, koska sinuun voidaan luottaa! Sen vuoksi ota huomioon: Ei vain pelkkiä sanoja!

Lapsenrakkaus

1. Moos. 47:7

Jaakob oli vanha ja kumara mies. Egyptin viisaudesta ja tiedosta hän ei tiennyt mitään. Me emme tiedä, onko hän voinut lukea ja kirjoittaa. Sitä paitsi hän oli vammaisen. Ihmeellisen Jabbokin yön jälkeen hän nilkuttaa. Mutta Joosef ei ajatellut sitä, että häpeisi isäänsä. Hän toi hänet faaraon eteen, esittäen isänsä kuninkaalle. Minkälaista rakkautta ja kunnioitusta Joosef osoittikaan isäänsä kohtaan! Miten hän kunnioittikaan isäänsä! Silloinkin, kun hän oli Egyptin maan herrana - toki Jaakob oli hänen isänsä, jota hän hellästi rakasti. Miten paljon nykyisin nuoret miehet ja nuoret naiset voivat oppia Joosefin lapsenrakkaudesta.

Juuri kun nuori mies saa hänen ensimmäiset rahansa, sitten hän sanoo: “Nyt kukaan ei voi minua käskeä!” Kun isä puhuu

nuhdesanoja, nuorukainen sanoo: "Mitä se kuuluu vanhalle?" Kun äiti pyytää ja neuvoa, silloin haetaan toinen asunto, että voisi kenenkään häiritsemättä elää vapaata elämää. Tämä on vakava asia, kun ei ole rakkautta eikä kunnioitusta vanhempia kohtaan. Sillä Jumala antaa elämän ja menestystä ehdoilla, jos kunnioitamme isää ja äitiä. Kun et täytä tätä ehtoa, silloin älä ihmettele, kun sinulla ei ole onnea elämässä, kun askartelusi menee haaksirikkoon. Sinä itse olet syyllinen siitä. Miten paljon on niitä, jotka häpeävät heidän vanhoja ja tavallisia vanhempiansa, kun he ovat toimittaneet heille jotakin maailmassa! Vanhemmat ovat tehneet uhrin ja kärsineet puutteita, että lapset voisivat opiskella jotakin - ja nyt poika katsoo vanhojen ihmisten yli. He eivät sovi hänen kanssakäymiselle, hänen liike-elämälleen. Hän häpeilee heitä.

Minä luin eräästä taitavasta ja kuuluisasta lääkäristä Englannissa. Hänen vanhempansa olivat köyhiä ihmisiä. Hän opiskeli holhoojan kustantamana. Nyt hän oli suuri ja kuuluisa mies, joka asui ihanassa talossa, jossa oli käytettävissä suuri palvelukunta. Hänen äitinsä oli vanha yksinkertainen nainen. Poika huolehti iloisesti hänestä. Hän ei laiminlyönyt tukemista ja muita elämäntarpeita hänelle. Pitkään aikaan poika ei käynyt hänen luonansa. Hänen työnsä tähden hän ei voinut tehdä sitä, josta hän oli kirjoittanut äidille. Siellä missä äiti asui, rakennettiin rautatie ja hänen mökistä maksettiin ja se poistettiin. Sitten hän ajatteli:

"Minä lähden poikani luokse. Miten hän tulee iloiseksi!" Hän lähti ja tuli suureen kaupunkiin. Ihmiset näyttivät hänelle hänen talonsa, missä hän asui. Hän ihmetteli, että hänen poikansa asui sellaisessa palatsissa. Vihdoin syvästi vaikuttuneena hän meni taloon sisälle. Eräs palvelija sanoi hänelle: "Herra tohtorilla ei ole nyt vastaanottoaika. Mutta hän pysyi siinä, hänen pitää puhua tohtorin kanssa. Hänen pitää sanoa vaan, että joku haluaa puhua hänen kanssaan. Sitten palvelija ilmoitti herrallensa, että eräs vanha nainen maalta odottaa, joka ei tahdo lähteä takaisin." Sitten anna hänen tulla" sanoi tohtori. Hän iloitsi paljon, kun tunnisti

hänen äitinsä.

”Äiti, on hyvä, että tulit kylään luokseni!” hän sanoi tervehtimisen jälkeen. ”Kyllä poikani” ja silitteli häntä, niin kuin olisi vielä pieni poika, ”ja ajattele nyt minä jään luoksesi ainiaaksi, en mene enää takaisin!”

Tämä oli niin kuin pilvi hänen kasvojensa yllä. Sitten hän nousi laittamaan tulen takkaan. Jonkun ajan päästä hän sanoi: ”Äiti tämä on hyvä ajatus, mutta sinä et tiedä miten rauhatonta ja miten saastainen ilma täällä on. Sinä olet tottunut olla rauhallisessa paikassa ja raittiissa ilmassa, niin että minä pelkään, että sinä et tule tuntemaan oloasi miellyttäväksi täällä. Äiti, haluan sanoa sinulle jotakin! Minä ostan sinulle pienen mökin kaupungin ulkopuolelta. Siellä sinä asut lähellä minua ja minä tulen usein sinne luoksesi kylään.” Äiti ei sanonut enää mitään suunnitelmastansa. Hän puhui tuosta ja tästä, hän selitti vanhasta kodista, ja poika puhui omasta elämästään ja menestyksestään. Vihdoin kun he menivät erilleen, että pääsisivät levolle, äiti tuli vielä kerran poikansa makuuhuoneeseen ja peitteli hänet, niin kuin hän teki sen kun oli vielä nuori poika. Sitten hän suuteli häntä ja sanoi: ”Jumala varjelkoon sinua poikani” ja siunaten laittoi käteensä hänen otsansa päälle. Sen jälkeen hän lähti.

”Se on toki vanhan äidin rakkautta”, hän sanoi, kun hän oli lähdössä. ”Huomenna aikaisin aamulla kuitenkin minä sanon hänelle, että hän voi jäädä luokseni.” Sitten hän nukahti. Seuraavana aamuna äiti ei tullut aamupalalle. Kun kysyttiin palvelijalta hän sanoi, että aikaisin aamulla hän lähti pois. Hän jätti kirjeen herra tohtorille.

Hän avasi kirjekuoren ja luki kirjeen: ”Minä harkitsin asiaa uudestaan. En halua olla kuormaksi sinulle, poikani. Minä huomasin, että tulet häpeämään vanhaa äitiäsi, jos jäisin luoksesi. Sen vuoksi minä lähdin. Niin kaikki hänen haaskelunsa oli turhaa. Vihdoin vuosien kuluessa hän löysi äitinsä, mutta hän tuli juuri sillä hetkellä, kun hänen äitinsä nukkui pois. Vuodet, jotka hän olisi voinut olla vielä yhdessä äitinsä kanssa ja todistaa omasta rakkaudesta häntä kohtaan, ne oli peräämättömästi menetetty!

Miten on sinun kanssasi?

Häpeiletkö vanhaa isääsi ja vanhaa äitiäsi? Miten kauan aikaa on kulunut, kun kirjoitit viimeksi kirjeen ja kävit viimeksi heidän luonaan? Eikö sinulla ole pieni paikka kodissasi vanhalle isällesi tai äidillesi? Harkitse asiaa, mitä teet ja mitä tapahtuu sinulle. Sinä saat Jumalan siunauksen, sinä saat onnea elämässäsi, kun osoitat rakkautta ja kiitollisuutta, uskollisuutta ja kunnioitusta vanhempiasi kohtaan! Ei ole tiedossa miten kauan aikaa on vielä ja sitten isäsi laittaa silmänsä kiinni ikuisesti, sitten äitisi sydän vaikenee. Silloin katumuksesi on liian myöhäinen. Sen sijalle, että laskisit kukkaseppeleen heidän arkkuunsa ja hautaansa, on parempi nyt levittää rakkauden ja kiitollisuuden kukkia heidän elämänsä tiellä!

Ajattele Joosefia ja hänen esikuvallista rakkauttansa hänen vanhaa ja huteraa isäänsä kohtaan - lapsenrakkautta.

Todellinen suuruus

”...Ja Jaakob toivotti faaraolle siunausta.” 1. Moos. 47:7.

Varmasti Joosef oli sanonut isällensä, miten hänen tulee käyttäytyä, kun johdattaa häntä kuninkaan eteen, miten tule kumartaa ja osoittaa kunnioitusta hänelle. Toki faarao oli suurin valtakunnan hallitsija, joka eli silloin.

Ja Jaakob otti esille poikansa ohjeet kunnioittamalla juhlamenoja. Mutta kun Jaakob tuli kuninkaan luokse poikansa johdattamana, siellä ei tapahtunut mitään järjestysten mukaan, siellä kaikki hovietiketit oli rikottu. Nyt faarao astui vanhan nomadin eteen ja kumarsi hänen edessään. Ja Jaakob nosti kätensä kuninkaan ylle ja siunasi häntä. Tämä oli kaikkia tapoja vastaan täällä, kaikkia hovietikettejä vastaan. Jos täällä olisi ollut juhlamenonmestari, hän olisi varmasti hermostunut.

Toki Jaakobin pitäisi kumartaa kuninkaan edessä! Ja nyt kuningas kumartui vanhan Jaakobin edessä! Miten tämä tapahtui? Hebrean kirjeessä luvussa 7 ja jae 7 sanoo:

”Mutta kieltämätöntä on, että halvempi saa siunauksen paremmaltaan.”

Käytännössä tästä ei voi riidellä. Kun joku kumartaa, saadakse joltakin toiselta siunauksen, sen mukaan hän todistaa, että hän pitää muita korkeampana, kuin itseään. Tämän mukaan oliko Jaakob ollut suurempi, kuin Egyptin kuningas? Ilmeisesti! Totta kai kuningas oli mahtava hallitsija. Kansa totteli hänen tahtoansa siellä omassa maassa. Mutta Jaakob oli suurempi, kuin kuningas valtansa mukaan. Koska Jaakob oli - mies Jumalan kanssa.

Vaikka oli vanha ja tuskaa kärsinyt mies, kuitenkin hänen kasvoista näkyi Jumalan rauha, joka täytti hänen sydämensä. Jotakin oli tämän vanhan miehen kasvoissa ja esiintymisessä, että se vaikutti faaraon: Tämä on ihminen, joka on tottunut, olemaan yhteydessä taivaan ja maan Jumalan kanssa. Sen tähden hän kumarsi hänen edessään, että vanha Patriarkka voisi siunata häntä. Se on jotakin merkillistä tämän yhteyden tähden Jumalan kanssa. Hän itse antaa jollekin ihmiselle todellisen suuruuden. Ei maallinen valta ja ihanuus, ei tiede ja sivistys, ei tieto ja kyvyt anna ihmiselle todellista luonteen suuruutta, vaan yhteys Jumalan kanssa.

Ihmisiä todellisen suuruuden kanssa

Israelin kansa on tanssinut kultaisen vasikan ympärillä, joka oli tehty. Odottamatta Mooses tuli heidän luoksensa.

Olkaa hyvät ja lukekaa 2. Moos. 32:20

Mikään käsi ei liikkunut puolustamaan sitä. Mooses oli yksin. Miten helposti he olisivat voineet vastustaa häntä. Miksi he eivät tehneet sitä? Hänen kasvonsa loistivat Jumalan läheisyydestä, johon hänet oli valittu. Sen vuoksi Israel pelkäsi yhtä ainoata miestä ja hänen todellista suuruuttaan.

Koko kansa tuli yhteen Karmelin vuorelle, että tekisi päätöksen, onko Jahve tai Baal, jonka pitää saada valtaa Israelissa. Kuningas Ahab tulee loistavan hovivaltansa kanssa. 450 Baalin profeettaa tulevat pukeutuen kultaiseen aurikoon ja turbaaniin. Vielä 400 Aseran profeettoja 1. Kun. 18:19 ja koko langennutta kansa. Tämä suuri joukko astui yhtä ainutta miestä vastaan, profeetta Eliaa. Hän

oli sulkenut taivaan. Hän oli pyytänyt kurjuutta ja hätää kansansa lankeemuksen vuoksi. Kuningas vihasi häntä syvästi. Katkerasti häntä vihasivat myös Baalin profeetat. Miksi kuningas ei käskettä vahtejaan ottamaan Eliaa vangiksi? Hän pelkää paljon häntä. Niin suuri on hänen valtansa, kuitenkin Elia on suurempi, koska Elia on mies Jumalan kanssa. Hän voi sanoa totuudessa: ”Niin totta kuin Herra Sebaot elää, jonka edessä minä seison.” 1. Kun. 18:15. Elia ei ainoastaan sano tätä, se myös nähdään. Se oli koko hänen olemuksessaan. Niin olisi voinut tulla valta ja ihanuus maailmalle, oikea suuruus on aina niiden osana, jotka seisovat Jumalan edessä, joilla on elävä yhteys Jumalan kanssa.

Tämän löydämme aina uudelleen, kun tarkkailemme kirkkohistoriaa. Jos luemme vainoista roomalaisten keisarien ajalta, jossa kristityt heitettiin petoeläimille tai heidän päälle laitettiin rohdin ja tervaa ja sytytettiin soihtuina palamaan. - Tai jos seuraamme veritodistajia, joiden Rooman inkvisitio johti mestauslavalle ja roviolle; on aina sama kuva: todellinen suuruus on aina niiden puolella, joilla on yhteys Jumalan kanssa. Tämä pistää tuomarin vihan sillä tavalla, että hän ei voi nähdä voittamatonta sielun lepoa ja hämmentämätöntä rauhaa uhrauksen hetkellä. Heidän piti seisoa ja purra hammasta: Tällä kerettiläisellä on jotakin, mitä meillä ei ole, todellinen suuruus.

Jaakob ei tiennyt tätä suuruutta, mutta farao huomasi sen.

Mooses ei tiennyt, että hänen kasvonsa loistivat, kun tuli vuorilta alas, mutta Israel näki sen ja sokaistui. 2. Moos. 34:29-30.

Elia ei tiennyt mitään hänen persoonallisuuden voimastaan, mutta Ahab vapisi hänen edessään.

Pyydän kaikkia, jotka lukevat tämän, kysymään itseltään vakavasti ja tutkimaan itseänsä minkälainen on hänen vaelluksensa Jumalan edessään ja Hänen kanssaan; että voisivat kestä: Sen vuoksi tulee kykenemättömyys, koska tulen vastustajan voittamaksi kun minulta puuttuu voima, joka tulee yhteyden kautta Jumalan kanssa ja sitä saadaan Sanan ja rukouksen kautta.

Onko vaelluksemme Jumalan kanssa niin kuin oli vanhan

Jaakobin tapaus, silloin meidän kohdalla on varmaa - meille tietämätön, mutta ihmisille näkyvä - meidän olemuksemme osoittaa: todellisen suuruuden! Aamen.

Kurth Barat

Uusi nimi

”Kuule Merja, minulla on sinulle lahja, annan sen sinulle kun pian näemme,” Tällaisen yllättävän puhelinsoiton sain eräänä päivänä. Jännityksellä odotin ystäväni lahjaa. Sitten kun tapasimme, ei hänellä ollutkaan mahdollisuutta antaa sitä minulle. Jännitys vain kasvoi, sillä mielenkiintoinen yllätys oli tiedossa, mutta mikä se oli? Useamman kerran tapasimme, mutta ystävälläni ei ollut mahdollisuutta antaa lahjaa minulle ja lahja pysyi vain salaisuutena. Vihdoin sain lahjan. Se oli hyvin kaunis pieni paketti. Lahjan päällä luki ”*Erityisesti Sinulle* ja sisällä oli myös rohkaisun sanoja ja nimeni kirjoitettu kultakirjaimin. Olin yllättynyt ja onnellinen ihanasta yllätyksestä ja ajattelin, etten ole edes sen arvoinenkaan, että voisin ottaa lahjan vastaan. Kuitenkin ymmärsin ystäväni hyväsydämyyden ja kiitollisin mielin otin sen vastaan.

Mieleeni kiiri ajatus, jospa nimeni voisi kerran olla kirjoitettuna hyväksyttävästi kultakirjaimin ylhäällä Taivaan Asunnoissa. Se ei kuitenkaan ponnahta yläilmoihin itsestään, vaan se tulee koettelemusten ja taistelujen kautta. Ihana kertomus Jaakobista, pettäjästä, jonka luonteessa oli paljon korjattavaa, muistuttaa, kuinka hän monien koettelemusten kautta nöyrtyi sydämestään palvelemaan elävää Jumalaa. Hän huomasi virheensä, halusi tehdä parannuksen elämässään. Hän tietämättään sitkeästi taisteli enkelin kanssa ja sai luonteenmukaisen nimen, taistelija. (1. Moos. 32: 22-32).

Näin meidänkin tulee taistella huonoja luonteenpiirteitämme vastaan ja hyvien asioiden puolesta, jotka kehittävät meitä kohti Taivasta.

Raamattua lukiessani ihastuin Jumalan ihmeellisiin lupauksiin. ”Sille, joka voittaa, minä annan salattua mannaa ja annan hänelle valkoisen kiven ja siihen kiveen kirjoitetun uuden nimen, *jota ei tiedä kukaan muu kuin sen saaja.*” Ilm. 2:17. ”Joka voittaa, sen minä teen pylvääksi Jumalani temppeliin, eikä hän koskaan enää lähde sieltä ulos, ja minä kirjoitan häneen *Jumalani nimen* ja *Jumalani kaupungin nimen*, sen uuden Jerusalemin, joka laskeutuu alas taivaasta minun Jumalani tyköä, ja oman uuden nimeni.” Ilm. 3: 12. ”Heille minä annan huoneessani ja muurieni sisällä muistomerkin ja nimen, joka on poikia ja tyttäriä parempi; minä annan heille *iankaikkisen nimen*, joka ei häviä.” Jes.56:5. ”Ja kansat näkevät sinun vanhurskautesi, kaikki kuninkaat sinun kunniasi; ja sinulle annetaan uusi nimi, *jonka Herran suu säätää.* Sinä tulet kauniiksi kruunuksi Herran kädessä ja kuninkaalliseksi päähineeksi Jumalasi kädessä. Ei sinua enää sanota "hyljätyksi", eikä sinun maatasi enää sanota "autioksi"; vaan *sinua kutsutaan "minun rakkaakseni*” Jes.62: 2-4. Miten valtavia lupauksia!

Jumalalla on salaisuuksia taivaassa. Kukaan muu ei tiedä sitä nimeä, joka *erityisesti minulle* annetaan, jos kerran pääsen perille. Se on uusi nimi, Herran säätämä, iankaikkinen nimi ja siitä varmasti olen onnellinen! Se kuvaa vaikeimmin voitettua luonteeni heikkoutta, josta olen saanut Herran avulla voiton! Miten ihanaa on, ettei tarvitse taistella yksin, vaan aina on auttaja kanssani, jos vain haluan antaa elämäni Hänen autettavakseen!

Kerran meillä isovanhemmilla oli ilo vieraillla lapsen lapsukaisemme luona. Ukkinsa istui sohvalla hänen kanssaan ja kertoi kuulumisia maalaiselämän tapahtumista. Pienelle pojalle traktoriasiat olivat tärkeitä ja niinpä ukki alkoi kertomaan minkälaista remontoitavaa on hänen traktorissaan. Lapsukainen istui hänen vieressään ja kuunteli tarkkaavaisena, ja jonkun ajan kuluttua hän huokaisi ”on siinä paljon työtä”. Taivaan Isämme katselee myös lapsukaisiaan täällä maan päällä ja varmasti toteaa ”on heissä vielä paljon työtä” ennenkö he ovat valmiita puhtaaseen hohtavaan elämään! Hän ei menetä toivoaan, väsymättömästi, viimeiseen asti hän Jeesuksen kautta työskentelee

meidän edestämme! Näin itsekkin tunnen, että omassa henkilökohtaisessa elämässäni on paljon työtä, mutta Herra on luvannut auttaa siinä! Emmehän menetä toivoamme, vaan olkoon katseemme kiinnitettynä ihanaan uuteen elämään, jossa on meille varattuna salaisuus, uusi nimi, jota ei tiedä kukaan muu kuin sen nimen saaja.

Yhtykäämme sydämestämme laulamaan tämä ihana laulu:

*Kristallikirkkaan virran rantaan valkeat joukot riemuin käy.
Palmuja voiton lauluin kantavat he, kyyneltä yhtään siel' ei näy.
Sinne mä kaipaen joukkoon autuaiden, luo Jeesuksen ja enkelten.*

*Alhoissa maan nyt kuljen vielä, taipale jalkaa uuvuttaa.
Kristallivirran kaukaa välkkyvän nään, katseeni sinne kiiruhtaa.
Rannalla se on ihmeinen elonpuu, kalvosta virran heijastuu.*

*Siellä saan nähdä kasvot Herran, kirkkaudessa, loistossaan.
Silloin en muista kyynelpolkujani, Häntä kun yksin katson vaan.
Oi Jeesus johda, kannan, vie perille, kristallivirran rannalle.*

Siellä mä uusin kielin kiitän, helkkyen siellä kannel soi. Kauas on jääneet päivät taisteluni, Herra kun kaiken uudeks' loi. Elämän virran kirkkaan äyräillä saan yhtyä lauluun vaan.

Merja - sisar

Raamatun lääkekaapista

Väsymyksessä: 3 tippaa Jes. 40, 29-31

Hän antaa väsyneelle väkeä ja voimattomille

voimaa yllenkyllen. Nuorukaiset väsyvät ja nääntyvät, nuoret miehet kompastuvat ja kaatuvat, mutta ne, jotka Herraa odottavat, saavat uuden voiman, he kohottavat siipensä kuin kotkat, he juoksevat eivätkä näännä, he vaeltavat eivätkä väsy.

Riitaisina aikoina: Ef. 4, 26

Vihastukaa, mutta älkää syntiä tehkö. Älkää antako auringon laskea vihanne yli.

Työrasituksissa: Gal. 6,2

Kantakaa toistenne kuormia, ja niin te täytätte Kristuksen lain.

Ymmärrättömyydessä toisten asioihin: Ps. 19,9

Herran asetukset ovat oikeat, ne ilahduttavat sydämen, Herran käskyt ovat selkeät, ne valaisevat silmät.

Huoliessa ja murheissa: Fil. 4,4

Iloitkaa aina Herrassa! Vieläkin minä sanon: iloitkaa!

Yksinäisyydessä: 1 x viikossa 1. Pietr. 4,9

Olkaa vieraanvaraisia toinen toistanne kohtaan, murkumatta.

Unohduksen aikoina: aamuisin Ps.103,2

Kiitä Herraa minun sieluni, äläkä unhotta, mitä hyvää Hän on sinulle tehnyt.

Kaikissa sairauksissa: 2.Mos. 15, 26

...sillä minä olen Herra, sinun parantajasi.

LAULU

NYT JONKA SIELUSSA TUSKA ON
POLTTAVA VAIN, LÄHTEHEN LÖYDÄT
TUON AUTUAHAN,
MI TULVIVI KYLJESTÄ VAPAHTAJAN ,
KUN KUOLOHON KÄY,
EIKÄ VASTUSTA TEE,
OI, KIIRUHDA, MULLE SE KUOHUELEE!
:: KUOHUELEE::
OI, MAISTA JA KATSO, SE KUOHUELEE!
KUN AHJOSSA AHDINGON TUSKAELET
JA MURHEELLA KULKUAS VIIVYTTELET,
OI, LÄHTEELLE JOUTUOS, NIIN ILOITSEE
SUN SIELUSI - LÄHDEHÄN KUOHUELEE!
:: KUOHUELEE::
OI, KIIRUHDA, SULLE SE KUOHUELEE!
SÄ SYNTIEN PAINOA ITKEVÄ SIN
OI, TULLOS, NÄIN JEESUS
SUN KUTSUELEE
JA JUO ELON VETTÄ, MI KUOHUELEE!
:: KUOHUELEE::
OI, KIIRUHDA, VIELÄ SE KUOHUELEE!

TERVEISIN: JAANA

Sakari-veljen muistolle

On hohtavat hanget,
niin ihana luonto,
mutta kuolema kulkee.

Pois nukkui Veli,
jolla vuosia paljon.
Nyt hän lepää vain.
Siellä ylhäällä kirja,
muistiinpanoista täyttynyt,
lopputuloksen näyttää.
Tuomari tuomitsee
sitten, kun aika koittaa.

Kiitos, Jumala, tästäkin elämästä.

-Margit-sisko.

Hän antoi minulle nämä kaikki:

Elämän, vanhemmat, sisarukset,
elämäntoverin, tyttären, tyttärenpojat,
ystävät, sukulaiset.

Kevään kukkineen Hän antoi
ja syksyn värikkään ruskan,
talven valkoisine lumineen.

Kaikki häkellyttävät värit,
ihanat linnut ja kissat ja oravat.
Vielä hän antoi kauniin kodin
ja jokapäiväisen toimeentulon.

Näen, kuulen ja tunnen.

Nämä kaikki Hän antoi minulle.

Jäin miettimään mitä minä
olen antanut Hänelle?

M.R.

- Ilmoituksia -

Nuoriso- ja vuosijuhlat 6-8.8.10
Jos Herra suo luoksemme saapuu Pääkonferenssin
lähetystyönjohtaja.

Kansainväliset nuorisojuhlat Bulgariassa 15-25.8.10

Nuorisosapatteja

Vuoden 2010 Pääaihe jatkuu: "Jeesus Kristus on sama eilen ja
tänään ja iankaikkisesti." Hebr. 13:8.

Parempi elämän näköala 4.9.10
Elli-sisar

Onko antikristus jo olemassa? 2.10.10
Veikko-veli

Ihastuttava ennustus 2300 vuodesta 6.10.10
Pinja-sisar

Sydämellisesti tervetuloa!

Vuosijuhlat Italiassa

Vuosijuhlat Bulgariassa

